

Kymmenentuhatta vuotta sitten päättynyt jääkausi oli liikutellut nämäkin lohkat paikoilleen. Lohkareiden alla olisi ollut loistava majan paikka.

Marjat ovat kansallispuistossa kaikkien poimittavissa. Heikki varmisti energian saannin noukkimalla eväksi puolukoita.

Kivien alta kuului puro

Katja Sirviö

Kirkonkylän koulu yhdisti viime torstaina sekä kunnan juhlavuoden että oman fyysiseen liikkumiseen liittyvän teemavuotensa ja teki patikointiretken Isojärven kansallispuistoon. Kolmen kilometrin luontopolku sujui mallikkaasti ja perillä taukopaikalla retkeilijöitä odotti valmiit nuotiomakkarat.

Naavaa ja muurahaispesiä

Päivän retki oli toteutettu porrastetusti, ensimmäinen ryhmä lähti Isojärvelle jo aamu yhdeksältä, viimeiset yhdentoista aikaan aamupäivällä. Viimeiseen porukkaan 4-6 -luokkalaisten mukaan lyöttäytyivät myös nuorisohjaaja Satu Alenius ja kunnanjohtaja Anne Heusala.

Kansallispuistoon tutustuttiin luontopolun varrella olevien opastetaulujen avulla.

– Tiedätkö te, mistä voi arvata tämän olevan saasteista puhdasta metsää? **Pasi Hämäläinen** arvuutteli 5-luokan oppilailtaan.

Kuusissa roikkuva naava-han sen paljasti.

Välillä pysädyttiin kuuntelemaan kivikkojen alla solisevia puroja. Veden virtaus sai neljännen luokan tytöt huokaillemaan ihastuksesta, kuulu se!

Muurahaiset osaavat ilmansuunnat

– Mistä voitte päätellä, mikä ilmansuunta on missäkin? Hämäläinen jatkoi tiedustelua.

Muurahaispesät rakentavat pesänsä aina puun eteläpuolelle, kyllä.

Piimalammen kohdalla tutustuttiin metsälampiin. Metsälammet syntyvät mäkien välisiin painanteisiin tai rotkolaaksoihin.

Matkalla näkyi myös jääkauden synnyttämiä lohka-

reikkoja. Liikkuva mannerjää on kasannut lohkat ja niiden alla voi olla jäätä vielä juhannuksenakin!

Muurahaiset osaavat rakentaa pesänsä puiden eteläpuolelle.